

Tygodnik Powiatowy

na powiat Rybnicki.

Organ urzędowy.

Wychodzi co sobotę.
Cena ogłoszeń za jeden wiersz petytowy 6-linowy
lub jego miejsce 15 groszy.
Za reklamę 30 groszy od wiersza petytowego.

Przyjmowanie ogłoszeń do czwartku do południa.
Prenumerata za kwartał 3,— zł.
Zamówienia przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Rybnik, dnia 28-go grudnia 1929 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Ogłoszenie.

Zarządzam przeprowadzenie w dniu 30-tym marca 1930 roku wyborów do Rad Gminnych na okres czteroletni w gminach wiejskich: Biertułtowy, Gorzyce, Dębieńsko Stare, Kokoszyce, Lyski, Mo-

szczenica, Orzepowice, Pogrzebień, Przegędza, Rogóżna, Rzuchów, Turza i Turzyczka.

Dla zarządzonych wyborów pierwszym dniem wyłożenia list wyborczych jest dzień 10-ty lutego 1930 roku. Dzień ten jest zarazem miarodajny dla oceny warunków czynnego prawa wyborczego z tytułu wieku i czasu zamieszkania w myśl artykułu 1 gminnej ordynacji wyborczej z dnia 5-go maja 1926 roku.

Kalendarz wyborczy ustalą, jak następuje:

Termin	Artykuł ordyn. wyb.	Czynności
6-go do 27-go stycznia 1930 r.	12	Zestawienie list wyborczych w podwójnym wygotowaniu. Ogłoszenie o podziale gminy na okręgi.
7-go stycznia 1930 r.	13	Ogłoszenie odnośnie do prawa żądania wydania każdemu na jego koszt sporządzonego odpisu list wyborczych.
8-go do 16-go stycznia 1930 r.	13	Termin dla zamówienia odpisów list wyborczych.
3-go do 8-go lutego 1930 r.	16	Ustanowienie komisji reklamacyjnych dla każdego okręgu wyborczego; mianowanie zastępców przewodniczącego i wybór 4 do 6 członków dla każdej komisji przez Radę gminną.
10-go do 23-go lutego 1930 r. 8-go lutego 1930 r.	14	Wyłożenie list wyborczych do publicznego wglądu. Ogłoszenie o wyłożeniu i t. p.
10-go do 23-go lutego 1930 r. 10-go lutego 1930 r.	15 13	Termin do wnoszenia reklamacyj przeciwko listom wyborczym. Wydawanie zamówionych odpisów list wyborczych.
15-go marca 1930 r. godz. 12-tej	20	Koniec terminu do przedłożenia przez grupy wyborcze list kandydatów.

Termin	Artykuł ordyn. wyb.	Czynności
20-go marca 1930 r.	24	Koniec terminu do uzupełnienia list kandydatów.
22-go marca 1930 r.	25 26	Ogłoszenie list kandydatów. Koniec terminu do zgłoszenia połączenia list kandydatów.
22-go marca 1930 r.	30	Ogłoszenie wyborów.
22-go do 29-go marca 1930 r.	18	Dodatkowe wyłożenie list wyborczych przez 8 dni aż do dnia wyborów.
22-go marca 1930 r.	31	Końcowy termin do przedstawienia przez pełnomocników grup wyborczych kandydatów na członków komisji wyborczych.
22-go do 26-go marca 1930 r.	31	Mianowanie Komisji Wyborczej dla każdego okręgu wyborczego i Komisji Głównej.
30-go marca 1930 r.	—	Dzień wyborów.

Rybnik, dnia 27 grudnia 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

Starosta:

w z. (—) Skrzypiec.

Ochrona linii kolejowych od zasp śnieżnych.

Wi związku z zbliżającą się zimą i koniecznością użycia środków, zabezpieczających w możliwie najskuteczniejszy sposób ochronę linii kolejowych przed zawiejami śnieżnymi, Zarząd Kolejowy, korzystając z doświadczenia, nabytego w walce z niezwykłe ujemnymi dla ruchu kolejowego skutkami ubiegłej zimy, zamierza przystąpić w najbliższych dniach do ustawienia zasłon odsnieżnych na najbardziej zagrożonych miejscach szlaków kolejowych w odległościach, odpowiadających lokalnym warunkom terenowym i kierunkowi wiatru.

Wobec braku dość szerokiego gruntu kolejowego i niemożności zbudowania w granicach posiadłości kolejowej trwałych zasłon śniegowych, zachodzi konieczność ustawienia na gruntach sąsiadów lekkich przenośnych zasłon odsnieżnych (drewnianych płotów).

Zasłony te ustawione będą tylko na czas zimy, a więc na czas ściśle ograniczony, zaś rozbiórka tychże nastąpi w porze, nie budzącej obawy po-

nowienia się zasp, przyczem w pierwszym rzędzie zdemontowane zostaną stojące na polach obsianych.

Celem umożliwienia uzyskania zgody dotyczących posiadaczy gruntów na ustawienie przedmiotowych zasłon na ich gruntach, jako też ze względu na spóźnioną porę i znaczniejszą ilość posiadaczy zapotrzebowanych gruntów, z którymi zawarcie osobnych umów z natury rzeczy wymagać musi dłuższego czasu, upraszam sąsiadów kolejowych, by nie sprzeciwiali się ustawieniu zasłon odsnieżnych na ich gruntach przez Zarząd Kolejowy, na czas zimowy z tem, że za wszelkie szkody, powstać mogące z powodu ustawienia tych zasłon, Zarząd Kolejowy bierze całkowitą odpowiedzialność tak w wypadku ustawienia zasłon w porze obecnej, jak i każdego czasu w ciągu zimy, o ile zajdzie niespodziewana i nagła potrzeba natychmiastowego ich ustawienia. Ze względu na zamierzoną ochronę pierwszorzędnego interesu tak publicznego, jak i jednostek prywatnych, korzystających z usług publicznej komunikacji kolejowej, oraz dla oszczędności Skarbowi Państwa wysokich a nieproduktywnych wydatków na walkę ze skutkami zawiei śnieżnych, spodziewam się, że właściciele

odnośnych gruntów rozumieją ważność sprawy, przyczem powtórnie nadmieniam, że zasłony mają charakter wyłącznie przejściowy na czas zimy i że za wszystkie wyrządzone ewentualne szkody ponosi odpowiedzialność D. O. K. P. Katowice.

Rybnik, dnia 21 grudnia 1929 r.

Starosta:

z p. (—) Antes.

Rozporządzenie policyjne w sprawie utworzenia Komisji rewizyjnej wodnej dla rzeki Nacyny.

Na podstawie §§ 348 i 356 ustawy wodnej z dnia 7-go kwietnia 1913 roku tworzę Komisję rewizyjną dla wodobiegu rzeki Nacyny w obrębie powiatu rybnickiego.

§ 1. *

W skład Komisji wchodzi:

Starosta powiatowy w Rybniku;

Burmistrz miasta Rybnika;

Delegat Starostwa (Referat Wodny) w Rybniku;

Naczelnik Urzędu Okręgowego w Rydułtowach;

Naczelnik Gminy w Niedobczycach;

Naczelnik Urzędu Okręgowego w Popielowie;

Przedstawiciel Rybnickiego Gwarectwa Węglowego;

Przedstawiciel Gwarectwa Węglowego „Charlotte“;

Przedstawiciel Czernickiego Gwarectwa Węglowego;

Przedstawiciel Dyrekcji Kopalni „Donnersmarck“ w Chwałowicach;

Józef Gaszka z Niedobczyc, jako rolnik.

§ 2.

Przewodniczącym Komisji rewizyjnej wodnej jest Starosta, zastępcę przewodniczącego wybiera Komisja z pośród swoich członków.

§ 3.

Komisja rewizyjna wodna ma za zadanie sprawdzić stan wodobiegu rzeki Nacyny, a zwłaszcza, czy jej koryto i brzegi są należycie utrzymane i czy zachodzi konieczność regulacji, wyczyszczenia koryta lub naprawy brzegów.

Komisja zawiadamia o swoich spostrzeżeniach właściwą władzę wodną w formie wniosków, obejmujących stwierdzony stan i propozycje co do naprawy, uchwalone według zasad § 4.

§ 4.

Komisja rewizyjna wodna jest uprawniona, a na żądanie miejscowej władzy administracji ogólnej I. instancji obowiązana udzielać opinii w sprawach, związanych z regulacją wodobiegu rzeki Nacyny, przyczem mają zastosowanie postanowienia §§ 3 i 4.

Uchwały Komisji zapadają większością głosów; przy równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Do ważności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej 5 członków.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Tygodniku Powiatowym na powiat rybnicki“.

Rybnik, dnia 17 grudnia 1929 r.

Starosta:

(—) Wyglenda.

Ogłoszenie.

Na przewodniczącego Związku celowego dla utrzymania doksztalającej szkoły wiejskiej w Boryni wybrany i zatwierdzony został Dziadek Michał, naczelnik gminy Borynia, a na jego zastępcę Fojt Leopold, I. ławnik gminy Skrzeczkowice.

Rybnik, dnia 18 grudnia 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

Starosta:

(—) Wyglenda.

Rozporządzenie policyjne obejmujące przepisy porządkowe dla targów tygodniowych w Rydułtowach.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11-go marca 1850 roku (Zb. Ust. Pr. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13-go grudnia 1872 roku (Zb. Ust. Pr. str. 180) oraz § 69 ordynacji przemysłowej w brzmieniu, nadanem dnia 26-go lipca 1900 roku (Zb. Ust. Pr. str. 871) wydaje się za zgodą Wydziału Okręgowego i Rady Gminnej na obszar gminy Rydułtowy następującą ordynację targową:

Dni i miejsce targowe.

§ 1.

W Rydułtowach odbywa się targ raz tygodniowo i to w każdy wtorek. Jeżeli przypada na

ten dzień święto nakazne, to targ odbędzie się w poprzednim dniu powszednim.

Jeżeli nadzwyczajne okoliczności wymagają przeniesienia targu na inny dzień, Naczelnik Urzędu Okręgowego może wyjątkowo zarządzić przesunięcie targu, lecz tylko po poprzednim, najmniej jednotygodniowym obwieszczeniu w gminie i „Tygodniku Powiatowym“.

Na targowisko wyznacza się plac Wolności przy kościele.

Czas targowy.

§ 2.

Targ rozpoczyna się w czasie od 1-go kwietnia do 30-go września o godzinie 6-tej, a od 1-go października do 31-go marca o godzinie 7-mej i kończy się o godzinie 13-tej.

Przydział i zajęcie miejsc, oczyszczenie i opuszczenie targu.

§ 3.

Miejsca przydzielają organa gminy według zarządzeń i zleceń Naczelnika Urzędu Okręgowego. Samowolne ustawianie się i sprzedawanie na miejscach nie wskazanych jest niedozwolone.

Stawianie straganów można rozpocząć pół godziny przed rozpoczęciem targu (§ 2).

Wszelki materiał, jak słoma, siano i t. d., służący do podścielania, wyłożenia, opakowania lub nakrycia przedmiotów targowych, musi być przez sprzedającego z ukończeniem targu usunięty.

Godzinę po zakończeniu targu (§ 2) muszą być stragany, wozy, wózki, kosze, skrzynie, towar i t. d. z targowiska usunięte.

Uprawnienia i przedmioty obrotu targowego.

§ 4.

Względem uprawnień do uczestniczenia w targu przez kupujących względnie sprzedających, jak też do przedmiotów obrotu targowego stosuje się przepisy §§ 64 i 66 ordynacji przemysłowej.

Przedmiotami obrotu targowego wobec tego są:

- a) wytwory gleby, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa i łowiectwa, które służą spożyciu, jak: wszystkie jadalne plony z ogrodów, lasów i pól, czy to świeże, suszone lub konserwowane, a mianowicie: owoce, jarzyny, cytryny, pomarańcze, orzechy, zioła, korzenie, grzyby, jagody, nasiona, zboże, owoc strączkowy, mąka wszelkiego rodzaju oraz wytwory młyńskie, chleb, pieczywo, drób, cieleta, owce, kozy, świnie, mięso (świeże, solone i wędzone) i wyroby mięsne;
- b) inne wytwory naturalne oraz wyroby, złożone z gospodarstwem rolnem i leśnym, jak i do pobocznych zajęć okolicznych wieśniaków i wyrobników należące; są to na przykład: kamienie surowe lub obrobione, łupek, wapno, surowy niepalony gips, tuł, glina, piasek, krzemienie, trawy, siano, pasza, wytlóczyny, słoma, sitowia, trzcina, лыko, podściółka, mech, gąbki, korzenie, rośliny, krzewy, drzewka, lodzgi i liście, wyłącznie tytoniowych, kwiaty,

sadzonki, chmiel, siemię i inne nasiona, pręty, chroście, miotły, plecionki z wiór, wikliny, sitowia, słomy, лыka i t. p., len, konopie, przędza, nici i taśmy lniane, także płótno i drelich, torf, drzewo, kora, żywica, smoła, gonty i grubsze wyroby z drzewa, gołębie, ule, wosk, pierze, rogi, koście, surowe skóry zwierzęce, szczecina i sierść;

- c) mocą dotychczasowego zwyczaju i potrzeb mogą ponadto tutejsi mieszkańcy na targu sprzedawać zwykle wyroby rękodzielnicze: powroźników, sitkarzy, kowali, blacharzy, szczotkarzy, koszykarzy, bednarzy, tokarzy, rymarzy, grzebieniarzy, introligatorów, szewców, krawców, kuśnierzy i kapeluszników, naczynia gliniane, fajansowe i szklane, wyroby i przybory pończoszone i szydełkowe z wełny i bawełny;
- d) pozatem dopuszcza się sprzedaż gotowanej kawy, herbaty, wody mineralnej dla natychmiastowego użycia, a w ostatnim dniu targowym przed świętami Bożego Narodzenia także wyroby piernikarzy i zabawki.

Sprzedaż wszelkich innych przedmiotów, w szczególności nierękodzielniczych i nie wykonanych przez miejscowych wytwórców, napojów alkoholowych i przygotowanych potraw jest na targach niedozwolona. Również zakazane są licytacje wszelkiego rodzaju, zabawy, igrzyska i widowiska, jak też i gry hazardowe.

Targowe.

§ 5.

Za miejsce, oddane handlarzowi do użytku, pobiera się opłatę targową według przynależnej do teje ordynacji taryfy.

Targowe musi uiścić każdy, kto w zamiarze sprzedaży zajął miejsce targowe przedmiotami, bez względu na to, czy sprzedaży dokonano lub dochód osiągnięto. Urzędnik, ściągający targowe, jest upoważniony uchylającym się od opłaty obłożyć aresztem tyle towaru względnie własności i sprzedać publicznie najwięcej dającym, ile pokrycie dłuższej kwoty wymaga.

Targowe ściągać i płacić można tylko za udzieleniem pokwitowania.

Zażalenia przeciw wysokości pobranego targowego wnosić należy do Urzędu Gminnego w Rydułtowach po zapłaceniu tegoż i przedłożeniu otrzymanego pokwitowania.

Postanowienia zdrowotnościowe.

§ 6.

Zepsutej lub sfałszowanej żywności, cuchnącego mięsa i dziczyzny, nieczystych trzew i flaków, sfałszowanego masła, niedojrzałych owoców bez wyraźnego oznaczenia ich jako takich, zgniłych owoców, rozrzedzonego lub sfałszowanego mleka, nienależycie wypieczonego pieczywa oraz stęchłego towaru żywnościowego nie wolno na targ przynosić i sprzedawać. W przeciwnym razie grozi właścicielom lub sprzedawcom prócz kar według obowiązujących ustaw karnych natychmiastowa konfiskata i zniszczenie odnośnego towaru.

§ 7.

Łatwo psująca się lub zanieczyszczająca się żywność, jak mięso, kiełbasy i wędliny, masło, nabiał, towar rybi, pieczywo, mąka, wolno przynosić tylko w czystych naczyniach względnie okryciach i wykładać tylko na czystych lub czysto nakrytych stołach względnie odpowiednich stojakach pod namiotami z trwałego materiału, chroniącemi przed deszczem, promieniami słonecznymi, pyłem i wilgocią. Wozy lub kosze z owocem muszą być czyste. Na nieokrytą ziemię nie wolno składać jarzyn.

§ 8.

Handel mięsny dokonywany być może tylko przez osoby, posiadające tytuł mistrza rzeźniczego względnie upoważnione do tego przez właściwą władzę stosownie do przepisów § 11 ustawy z dnia 18-go kwietnia 1922 roku (Dz. U. Rz. str. 460).

Sprzedawanie mięsa w obnoszeniu jest wzbronione.

§ 9.

Do opakowania bezpośrednio jadalnych artykułów spożywczych wolno używać tylko czystego, niedrukowanego i niepopisanego papieru.

Nabiału, wędzonych śledzi i ryb, ciepłej kiełbasy i t. p. nie wolno rękami wyciągać i podawać, lecz posługiwać należy się łyżkami, szczypcami lub podobnymi narzędziami.

§ 10.

Weterynarzowi względnie urzędnikom kontroli żywnościowej, którzy mają nadzór nad targiem, należy na żądanie przedstawić bydło i zwierzynę względnie przedłożyć i ukazać mięso i jego wyroby, jak też i inne towary spożywcze. Do zarządzeń tych urzędników należy się bez oporu stosować.

§ 11.

Chwyatanie i obmacywanie na sprzedaż wyłożonego mięsa, kiełbas, wędlin, pieczywa, nabiału i t. p. nie jest nikomu dozwolone oprócz sprzedawcom.

Sprzedawcy tych towarów muszą na swych straganach umieścić tablicę ostrzegawczą z dostatecznie wielkim i wyraźnym napisem w języku polskim oraz przestrzegać, by towary te nie były przez kupujących dotykane.

Postanowienia dla ochrony zwierząt leśnictwa i łowiectwa.

§ 12.

Zyjącej zwierzyny wszelkiego rodzaju nie wolno wiązać, lecz należy ją wolno lub w przestronnych, przewiewnych klatkach i t. p. wystawiać. Przed promieniami słońca i deszczem należy je stosownie chronić.

§ 13.

Sprzedawcy dziczyzny, drzewa, choinek, chrostu lub mioteł winni rzetelne nabycie wykazać zaświadczeniami właściciela leśnego względnie polowania, potwierdzonemi przez miejscową władzę. W przeciwnym razie grozi im prócz kary konfiskata towaru.

Miara i wagi.

§ 14.

Towary, których sprzedaż odbywa się według miar i wag, wolno dla uniknięcia ustawowej kary sprzedawać jedynie według legalizowanych miar i wag.

§ 15.

Masło, sprzedawane w kawałkach, musi ważyć 62½, 125, 250, 500 gramów lub całe kilo. Kawałków innej wagi sprzedawać nie wolno.

§ 16.

Słomę, siano i koniczynę wolno tylko przywozić i sprzedawać całemi furami lub w wiązkach, ważących: słoma po 5 kilo lub 10 kilo a siano i koniczyna po 5 kilo.

Postanowienia dla ochrony kupujących i sprzedających.

§ 17.

Nikom nie wolno innych od zamierzonego zakupu lub handlu przez odpychanie, wydzieranie towaru, podbijanie cen i t. p. wstrzymywać lub w tem przeszkadzać.

§ 18.

Przed godziną 10-tą nie wolno handlarzom zakupywać towaru dla dalszej odsprzedaży.

§ 19.

Rzeźnikom nie wolno jako dodatek do mięsa dowozić części mniej wartościowych, jak kości, wnętrzności i t. p. Takie części należy osobno, z zastosowaniem odpowiednich cen, sprzedawać.

§ 20.

Przy każdym straganie powinna być umieszczona tablica z dostatecznie wielkim i wyraźnym napisem w języku polskim, oznaczającą imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela.

§ 21.

Szarlataneryjne obwoływanie i wywoływanie towaru jest wzbronione.

Postanowienia porządkowe.

§ 22.

Nikom nie wolno poza przydzielonem mu miejscem składać jakichbądź przedmiotów.

§ 23.

Podczas targu nie wolno na targowisku jechać szybciej jak krokiem.

§ 24.

Niepotrzebnem stawianiem furmanek nie wolno dojeżdżających wstrzymywać, lecz należy odjeżdżać bezzwłocznie na przeznaczone miejsce. Ruchem targowym albo stawianiem jakichkolwiek przedmiotów nie wolno dojazdów ścieśniać lub zamykać.

Karmienie koni jest na targu niedozwolone.

Postanowienia końcowe i karne.

§ 25.

Postanowienia niniejszej ordynacji nie naruszają handlu poza targiem.

§ 26.

Przeciwdziałania i przekroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu karane będą według § 149 ust. 6 ordynacji przemysłowej Rzeszy w brzmieniu, nadanem w dniu 26-tym lipca 1900 roku, grzywną do 9 zł, a w razie niezamóżności aresztem do 3 dni.

§ 27.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Tygodniku Powiatowym na powiat rybnicki“. Dotychczasowa ordynacja traci swą ważność.

Rydułtowy, dnia 21 stycznia 1929 r.

Naczelnik Gminy i Urzędu Okręgowego:

(—) Koźmicki.

L. RW. 8 67.

Śląska Rada Wojewódzka zatwierdza na podstawie § 128 ustawy o właściwości władz i sądów administracyjnych z dnia 1-go sierpnia 1883 roku (Zb. U. Pr. str. 237) oraz przepisów § 64 ustęp 2-gi i § 65 ordynacji przemysłowej regulamin targów tygodniowych w gminie Rydułtowy, odnośnie liczby, terminów i czasu trwania tych targów artykułów, dopuszczonych do obrotu.

Katowice, dnia 7 listopada 1929 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący:

(—) Dr. Grażyński,

(Pieczęć)

Wojewoda Śląski.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Rydułtowy, dnia 16 grudnia 1929 r.

Naczelnik Gminy:

(Pieczęć)

(—) Koźmicki.

Wynajęcie polowania.

Gmina Gotartowice, powiat Rybnik, wydzierżawi na II. obwodzie polowanie w dniu 19 stycznia 1930 roku o godzinie 3-ciej po południu w biurze gminnem najwięcej dającemu. Gmina zastrzega sobie prawo wydzierżawienia polowania innym osobom, jak więcej dającym.

Warunki są wyłożone do przeglądu u Naczelnika Gminy.

Gotartowice, dnia 21 grudnia 1929 r.

Naczelnik Gminy.

(—) Mura.

7 K 27/29.

Przetarg przymusowy.

Nieruchomość, położona w Kornowacu i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Kornowac, tom I., wykaz L. 27, na nazwisko Jana Wolnego, robotnika w Kornowacu, zostanie

dnia 15-go lutego 1930 roku o godzinie 9-tej przed południem

wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 16.

Powyzsza nieruchomość składa się z parceli mapa Nr. 1, parcela Nr. 79, 96, o obszarze 1,08,50 ha, stanowiących rolę przy granicy z Kobylą, dom mieszkalny z chlewem dla krów, podwórzem, ogrodem domowym, stodołą i chlew dla świń. Czysty dochód, jako podstawa podatku gruntowego, wynosi 3,86 talarów. Wartość użytkowa, jako podstawa podatku budynkowego, wynosi 24 marek.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 13-go grudnia 1929 roku.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie, zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

Sąd Grodzki w Rybniku.

